

Hvad nu Afsnittet om Præmiering angaar, da har jeg ikke meget at sige dertil. Jeg kan henholde mig til, hvad min ærede Sidemand (Breinholt) sagde sidst desangaaende. Man kan jo tale nok saa meget om, at det ideale er at komme bort fra disse Præmier, men saa længe man ikke kan finde noget at sætte i Stedet, er det unyttigt at tale derom, og som den ærede sidste Taler sagde, naar man ikke havde Præmier, havde man overhovedet ikke Landboforeninger. Dyrskuer o. s. v. Det er Præmierne, der støtте dem, og jeg maa tilføje, at det er paa disse Dyrskuer, at Folk i Virkeligheden faar Belæring ved at sammenligne de forskellige Dyr, se, hvad deres egne Dyr due til, og hvad Naboens Dyr due til, og saaledes faa Blik for, hvorledes de skulle føre Husdyravlen frem. Selv om Præmiering ikke er ideal, saa er den praktisk, og det er umuligt at komme fra denne Praksis. — Om altid denne Præmiering foregaar saa godt som muligt, kan være Tvivl underkastet, og jeg vil der sige, som der er sagt i Folketinget, at, hvad disse smaa Landboforeningsskuer angaar, staar det for mig meget tvivlsomt, om Præmieringssystemet egentlig er saa heldigt. Man har søgt at komme væk fra disse smaa Skuer ved Bestemmelsen i § 1 A. 1. om at give 10 pCt. til Nabolandboforeninger, der ville slutte sig sammen om Dyrskuer. Om det kan nytte noget, er vel noget tvivlsomt. — Denne Bestemmelse har en anden Side, som jeg dog ogsaa vil nævne med et Par Ord, og det er den, at vi i mange Dele af Landet — jeg tror jeg kan sige mange Dele af Landet, i hvert Fald er det saaledes paa min Egn — have, da Bølgerne gik højt i politisk Henseende, delt os i Venstre-Landboforeninger og Højre-Landboforeninger. Der staar nu to Foreninger og ved Tidernes Gunst ere de vel komne hinanden noget nærmere og arbejde for saa vidt godt sammen. Men Idealet for Sammenslutning af Landmænd i de enkelte Distrikter skulde være det, at de stode samlede i Fællesskab til Fremhjælp af Landbrugets Tarv. Det er efter min Mening absolut uheldigt, at man i disse Distrikter staar med to Landboforeninger; selv om de i og for sig arbejde godt med hinanden, er det dog Tegn paa, at det Sammenhold, som burde findes inden for Landbostanden, ikke er til Stede. Det er skandaløst, egentlig talt, at man har to Foreninger under de nuværende Omstændigheder, hvor Landmændene meget godt kunde trænge til at staa samlede. Jeg er

en lille Smule ængstelig for, at Bestemmelsen om, at man kan give 10 pCt. til Nabolandboforeninger, der ville holde Skuer fælles, maaske kunde bidrage til, at disse Foreninger, som skulde komme sammen, maaske holdt sig fra en saadan Sammenslutning paa Grund af dette Tilskud. Dette skal jeg ganske henstille til det ærede Udvalg. — Man har tillige i Afsnittet om Præmier taget en Bestemmelse op fra Kommissionens Arbejde, som jeg ogsaa staar tvivlende over for, nemlig at man har taget 1-aaarige Hingste med. Det vil altid være vanskeligt at bedømme saadanne unge Dyr. Jeg har selv været Dommer ved saa mange Landboforeningsskuer og set, hvor vanskeligt det er at afgøre, om saadanne unge Dyr ere værdige til Præmie. Man staar saa over for dette, at man i mange Tilfælde frygter for at kunne tage fejl, idet Dyrene, skønt de i Øjeblikket se temmelig umulige ud, dog muligvis kunde blive til noget senere, og saa sige Dommerne derfor: Vi tør ikke helt slaa Haanden af det Dyr; det ser ganske vist i Øjeblikket elendigt ud, men vi maa dog give det en lille Præmie alligevel. Dette er man meget udsat for ved disse Dyr, hvis Udvikling staar saa langt tilbage, at man overhovedet ikke kan bedømme dem. Jeg vilde foretrække, naar man overhovedet skal ind paa saadanne Dyrs Præmiering, at man kom til, at disse unge Dyr paa Dyrskuer skulde ledsages af deres Moder. Naar Moderdyret var med, havde man dog et Grundlag for en virkelig Bedømmelse af disse Dyr. Dette er en Tanke, jeg vil henstille til Overvejelse.

Da Tiden er saa langt fremrykket, skal jeg fatte mig i Korthed om det, jeg egentlig vilde tale om, og det er de Bestemmelser, hvori Folketingets Forslag afvige fra Kommissionens navnlig vedrørende Hesteopdrætningsanstalterne og Avlscenterforeninger eller Avlscenterer. — Om Hesteopdrætningsanstalterne skal jeg ikke udtale mig videre. Ganske vist har Folketinget strøget den Paragraf, som omhandler dem, men det har indsat en saadan Bevilling til Landbrugsministeren, for, at denne gennem den maa kunne raade Bod paa det, og jeg ser ogsaa noget godt i den Bestemmelse, der staar i § 13, sidste Stykke, hvor det bestemtes, at Statskonsulenten kan henvise udmærkede Hopper til Hesteavlsforeningernes Hingste. Det vil rimeligvis gøre en Del Gavn.

Maaske jeg i denne Forbindelse maa sige et Par Ord til det ærede Medlem, der før havde Ordet. Han ankede over